

med, overførsel af eller råden over formuegoder, der kan gøres til genstand for en anmodning om konfiskation, eller som ville kunne tjene til at efterkomme anmodningen.

Desuden har Danmark tiltrådt Schengen-konventionen af 19. juni 1990, som i artikel 53 indeholder bestemmelse om, at anmodninger om retshjælp og svar herpå kan sendes direkte mellem de judicielle myndigheder.

For så vidt angår fuldbyrdelse af udenlandske straffedomme, herunder straffedomme der indebærer konfiskation, har Danmark tiltrådt den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger. Lov nr. 323 af 6. april 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v. med senere ændringer indeholder i kapitel 3 nærmere regler om fuldbyrdelse af afgørelser, som er omfattet af konventionen.

Der gælder ikke efter de internationale konventioner en absolut pligt for det anmodede land til at gennemføre en anmodning om beslaglæggelse. Efter Retshjælpskonventionens artikel 2 kan anmodninger om retshjælp afslås, hvis anmodningen vedrører en forbrydelse, der af den anmodede stat betragtes som en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse. Endvidere kan en anmodning afslås, hvis den anmodede stat finder, at imødekommelse af anmodningen vil kunne krænke den pågældende stats suverænitet, bringe dens sikkerhed i fare, stride mod dens almindelige retsprincipper eller skade andre livsvigtige interesser. Danmark har endvidere afgivet en erklæring vedrørende konventionens artikel 5, hvorefter Danmark har gjort gennemførelsen af en anmodning om beslaglæggelse afhængig af, at den lovovertrædelse, som kendelsen vedrører, udgør en strafbar handling efter dansk ret, og at gennemførelsen af anmodningen er mulig efter dansk lovgivning. Efter artikel 51 i Schengen-konventionen kan den anmodede stat endvidere afslå at imødekomme en anmodning om beslaglæggelse, hvis gennemførelsen af anmodningen ikke er forenelig med denne stats lovgivning. Efter artikel 18 i Hvidvaskkonventionen gælder der tilsvarende muligheder for at afslå at imødekomme en anmodning om beslaglæggelse, og i artikel 4 i konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger er fuldbyrdelsen af en udenlandsk straffedom betinget af, at den lovovertrædelse, som straffedommen vedrører, udgør en strafbar handling efter national ret i den stat, der fuldbyrder dommen.

Uanset retsplejeloven ikke indeholder særlige bestemmelser om fuldbyrdelse af udenlandske kendelser

om beslaglæggelse, antages det med støtte i retspraksis, at udenlandske kendelser om beslaglæggelse kan gennemføres her i landet, hvis den kompetente myndighed i det land, hvor kendelsen er afsagt, fremsender en anmodning herom til de kompetente danske myndigheder. Anmodningen gennemføres i givet fald efter en analogi af retsplejelovens regler, herunder reglerne om kompetencen til at træffe beslutning om beslaglæggelse. En udenlandsk anmodning om beslaglæggelse kan kun imødekommes, hvis beslaglæggelse ville kunne gennemføres i forbindelse med en tilsvarende strafferetlig efterforskning her i landet. Gennemførelse af udenlandske anmodninger om beslaglæggelse er endvidere betinget af, at det forhold, som efterforskningen vedrører, er strafbart efter dansk ret (kravet om dobbelt strafbarhed).

Efter retsplejelovens § 801 kan der foretages beslaglæggelse til sikring af bevismidler, til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde, til sikring af forurettedes krav på tilbagelevering eller erstatning, og når tiltalte har unddraget sig sagens videre forfølgning.

Efter § 802, stk. 1, kan genstande, som en mistænkt har rådighed over, beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at genstande kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage. Efter § 802, stk. 2, kan gods, som en mistænkt ejer, beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5, bødekrav eller forurettedes krav på erstatning i sagen.

Efter § 802, stk. 3, kan beslaglæggelse af en mistænks hele formue eller en del af denne, herunder formue, som den mistænkte senere måtte erhverve, foretages, såfremt tiltalte er rejst for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og tiltalte har unddraget sig videre forfølgning i sagen.

Efter retsplejelovens § 803, stk. 1, kan genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, beslaglægges som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis, bør konfiskeres eller ved en lovovertrædelse er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage.